

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΡ ΒΙΛΛΙΕΡ

ΕΓΩ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΑ ;...

ΟΛΙΣ έφυγα από τo σπίτι τής νέας που τήν αγαπούσα σαν πρελλός δυο όλόκληρα χιόνια, δέν ήξερα πού νά πάω νά κρυφώ τήν άπελιμασία μου... "Υστερ" από μιά σύντομη, αλλά δραματική σκηνή, ή Ρενέ μού τo έπτε καθαρά, πώς δέν μ' αγαπούσε, πώς είχε δώσει άλλοτo τo λόγο τής...

—Μπορείς, τουλάχιστον, νά μού πής τ' όνομα αούτo που αγαπάς; είχα τή δύναμη νά ψιθυρίσω, όταν συνήλα από τήν πρώτη μου ταραχή.

—Περίττον! μού άποκρίθηκε ή Ρενέ. Γo καλύτερο που έχεις νά κάνης, είναι νά προσπαθήσης νά με ξεχάσης... Αυπάται πολύ γύ, ότι συνέβη—μιά δέν είναι δικό μου τo λάθος...

"Εφυγα, λοιπόν, σαν τρελλός άπ' τo σπίτι τής. Στo δρόμο, o διαβάται πω με κούτασαν άσφαλώς με περιέργεια... Τήν άλλη μέρα τo πρωί, παρουσιάστηκα και πάλι στο σπίτι τής Ρενέ. Είχα τήν έλπιδα, τήν άνόητη έλπιδα, ότι θα είχε αλλάξει γνώμη στo μεταξύ... "Από τήν ψυχρή, όμως, ύποδοξη, που μού έκανε, κατάλαβα ότι τήν είχα χάσει οριστικώς...

Τo ίδιο θρόδυ, πήρα τo τραίνο γιά τή Λυών... Γιατί; Ούτε έγω δέν ξέρω. "Ηθέλα, ύποθέτω, νά φύγω από τo Παρίσι, από τόν τόπο που θα μού θυμίζε διαρκώς τή Ρενέ... Μόλις έφτασα στη Λυών και κατέβηκα στo σταθμό, σταθήκα λίγα άναποφασιστος, σαν νά μην ήξερα κατά που νά τραβήξω...

Ξαφνικά, μιά έμπνευσις μού έπέσασε από τo μυαλό και χωρίς νά διατάσω διόλου, διευθύνθηκα πρoς ένα ώριμαμένο ξενοδοχείο—τo ύποτιού τήν ύπαρξίς άγνωστoς α τ o τ e.

—Τι είδους δωμάτιο θέλει o κύριος; με ρώτησε o διευθυντής του ξενοδοχείου.

—Προηγούμενος, θα ήθελα νά δω τo θιβλιo τών πελατών...

Και άφου έρριξα μιά ματιά στo θιβλιo, είπα: —"Αν τά δωμένα 34 και 38 είναι άδειανά, θέλω ένα από αούτά τά δυο...

—Θα σάς δώσουμε τo 34, κύριε.

Γιατί, όμως, ζήτησα νά πι άσσω ένα από τά δυο αούτά δωμάτια;

"Όταν ανέβηκα στo δωμάτιο μου, πρώτη μου δουλειά ήταν νά εξακριβώσω, άν οι μεσότητες που γωρίζανε τις κάμαρες ήσαν λεπτές και άν θα ήσαν εύκολη νά περάση κανείς από τo ένα μπαλκόνι στo άλλο. Γιατί δλα αούτά; Δέν ξέρω... "Από τόν καιρό, όμως, που μού συνέβη ή θλιθεράς περιπέτεια, τήν όποια σας έξιστόρησα παραπάνω, έκανα συχνά πράγματα έντελώς παιδιαστικά.

Ηίλας ένα λουιτρό. Άλλαξα και βουτερα θήκηκα νά κάνω ποείπατο. Πρέπει τώρα νά σάς πω, ότι δέν αισθανόυουν πεία στην καρδιά τήν άνησπορη εκείνη άγωνία που δοκίμαζα τις τελευταίες μέρες... "Ένα μεγάλo θάρος μού ήνε φύγει άπο τήν καρδιά. "Ημουν έλαφρός, ευδιάθετος, εθυσμoς σγεδών...

Γύσιασ από δωμάτιο μου κατά τις δέκα τo θρόδυ. Γδύθηκα και πλάγιασα άμέσως. "Άκουσα τόν νεϊνάο μου, στo δωμάτιο αοιθ 36, νά πηγαίνoύνεται, νά μετακινήη καθίσματα... Ξαφνικά, θαθεία σιωπή ήβησε από νεϊναϊκό δωμάτιο. "Εκκλεια κ' έγιγ τά μάτια μου...

Ήυπνησα άπότομα. Μού φάνηκε ότι άκουσα μιά φωνή νά με καλή μακριά με τ' ύνομα μου. Δέν είχα δη κανένα δνεϊρο. Ωστόσο, είχα τήν έντύπωσι, ότι έβγαίνα από ένα τρομερό έφιάλτη. "Ημουν θέ έλαιος, ό τ ι κ ά τ ι θ ά σ υ ν έ θ η ε ν ω κοιμώ μουν... Γύσιασ τo κουμπί τo ηλεκτρικό. Δέν είδα τίποτα τo ύποπτο στo δωμάτιο μου. Κούτασα τo ρολόι μου. "Ώρα 3 τo πρωί. "Ετοιμαζόμουν νά ξανασώσω τo φως και νά προσπαθήσω νά κοιμηθώ και πάλι. Τη στιγμή δυας εκείνη, άκουσα στo διπλανό μου δωμάτιο ένα έλασρό θρούθο, όμοιο με άναστεναγμό και όργυο. Ξαφνηκά άμείσως τή φωνασαία μου. "Έκανα τή σκέψη, ότι o νεϊνάος μου θα ήνε άδιαθετός, ότι θα ήνε ίσως άνάγκη βοθηθείας. Πήδησα από τo κρεββάτι μου, πέρασα τo παταλιόη μου και κατέβηκα κάτω νά είδοποιήσω τήν γκασονόη. "Άνεβήκαμε μαζύ άπάντω. Χπιτώσαμε τήν πόρτα τoυ δωμάτιο αοιθ 36. Καμιά άπάντησι. "Έβλαα τo αούτι μου στην κλειδασούτοπα. Κανείς όθουρος δέν άκούούτανε. Δοκίμασα μ' άνοιξιμους τήν πόρτα. "Ηταν κλειδωμένη από μέσα... Και τότε, τή γκασονόη, χωρίς νά διατάση διόλου, έβγαλε ένα άντικλειδί από τή τσέπη του

και τo γύρισε στην κλειδαριά... "Όταν μπήκαμε μέσα και άνάψαμε τo φως, όπισθοχωρήσαμε και οι δυο τρομαγμένοι.

"Ο νεϊνάος μου ήταν εξαπλωμένος άνάσκελα στo κρεββάτι του, με τά χέρια έξω από τά σκεπάσματα. Στo στήθος του, και άκριβώς στo μέρος τής καρδιάς, ένα μαχαίρι ήταν κερφωμένο ως τή λαθή. Φαίνεται ότι θα είχε προκληθή έσωτερική αίμορραγία, γιατί έλάχιστες σταγόνες αίματος είχα κηλιδώσει τήν πυζάμα του.

"Ημουν θέβαιος, ότι δέν είχα δη ποτέ αούτον τόν άνθρωπο—και δμως τόν ή ξ ε ρ α !

"Ο γιατρός, που έφτασε σέ λίγo, διεπίστωσε τo θάνατό του. Και o άστυνόμος, που έκανε τις πρώτες άνακρίσεις, έβγαλε άμέσως τo συμπέρασμα, ότι δέν έπρόκειτο περί αυτοκτονίας. Μά πώς μπόρεσε o δολοφόνος νά μη από δωμάτιο, άφου ή πόρτα ήταν κλειδωμένη από μέσα; Δέν ήταν θέβαια δύσκολο νά κανούνηται κανείς, ότι o φονιάς θα είχε μη από τήν μπαλκόνι-πορτα, που τήν άφρασε άνοιχτή τo θύμα. "Άλλά γιά νά μη έκει, έπρεπε νά έχη περάση από τά γευτονικά μπαλκόνια... Και τo ένα μπαλκόνι ήταν τo δικό μου, ενώ τo άλλο άνηκε στo δωμάτιο που έμενε μιά ηλικιωμένη κυρία... Μά όχι, όχι! Δέν ήταν δυνατόν αούτό!

Τo πορτοφόλι του θύματος, γεμάτο χαρτονομίσματα, βρέθηκε άπεραγτο. "Άρα, τo ελατήριο τoυ φούου δέν ήταν ή κλοπή.

—Πώς τόν έλεγε άν, άλήθεια; ρώτησε εξακνικά o άστυνόμος τo διευθυντή του ξενοδοχείου.

—Πώλ Μπερνιέρ. "Ηρθε άπ' τo Παρίσι...

"Ανατρίχιασα... Πώλ Μπερνιέρ... Μά, πώς ήξερα αούτo τ' όνομα; Και γιά τή ήρθα και γύ στή Λυών από τo Παρίσι!...

"Ο άστυνόμος, πριν φύγη, μού άνακοίνωσε ότι με θεωρούσε τόν κυριώτερο μάρτυρα στη σκτεινή αούτη ύπόθεσι και με παρακάλεσε νά πάω νά τόν συναντήσω στην πρώτη πρόσκησή του, γιά νά τoυ δώσω μερικές συμπληρωματικές πληροφορίες.

"Όταν εναγαγύρισα, τέλος, στo δωμάτιο μου, πρόσεξα ότι είχα χιάσει ένα δαχτυλίδι, που τo φορούσα — θυμόμουν καλά— τήν περασμένη βραδεία. Παραπονήθηκα στη διευθυσι του ξενοδοχείου... Χαμένος κόπος. Τo δαχτυλίδι δέν εναεβρέθηκε...

Πέρασε σγεδών μιά βρομάδα από τήν τραγική εκείνη νύχτα. Τo περιέργυο, όμως, με μένα ήταν ότι, από τή νύχτα του έγγλημάτους εναεβροήκα τήν ψυχική μου ήρεσι.

"Αποφάσινα νά γυρίσω στo Παρίσι.

Τήν παραμοιή τής αναχωρήσεός μου, o άστυνόμος μού έστειλε μιά προκλησι. Θεώρησα ύποχρέοσι μου νά πάω άμέσως νά τόν βρω. "Η ύποδοξη όμως που μού έκανε, δέν ήταν διόλου ευγενική.

—Καθόση, κύριε, μού είπε με ψυχρό τόνο. Και τώρα, νά μού επιτρέψετε νά σας ύποβάλω μερικές έρωτήσεις. Γνωρίζετε τόν Πώλ Μπερνιέρ;

—"Όχι! Τόν είχα γύ πρώτη φορά εξαπλωμένο, νεκρό, στo κρεββάτι του...

—Άφου δέν τόν έζαρετ, πώς βρέθηκε στη βαλίτσα σας αούτη ή φωτογραφία;

Και o άστυνόμος μού έδειξε μιά φωτογραφία τoυ Μπερνιέρ—με τήν ύπογραφή του μάλιστα!...

"Έμενε άνευδος.

—Τo ζέρετε αούτo τo μαχαίρι; συνέχισε άτάργος o άστυνομικός, δείχνοντάς μου ένα μαχαίρι με μεγάλη λαθή.

—"Όχι, δέν θυμάμαι... τριαύλιας. Μά, γιάτι όλες αούτες ή έρωτησεις;... Πού έβλεπε νά καταλήψετε;

—Τo μαχαίρι αούτo πρέπει νά τo ζέρισε, γιάτι τo άγοράσατε από ένα κατάστημα τής πολέως μας, τήν παραμοιή άκριβώς τής δολοφονίας τoυ Μπερνιέρ!... "Ο καταστηματάρχης σας είπε στo δρόμο και σας άναγνώρισε... Και με τo μαχαίρι αούτo έδολοφονήθη o Μπερνιέρ!...

"Λογισα νά πιστεύω ότι θβλεπα δνεϊρο!

—Μήπως χάσατε τώρα τελευταία κανένα δαχτυλίδι; έξακούλούθησε o άστυνόμος. Νά, αούτo έζωδ τo δαχτυλίδι!...

—Μάλιστα... Τo άνεφερα στη διευθυσι του ξενοδοχείου... Ψάξαμε. ιά δέν μπόρεσαμε νά βρούμε τo δαχτυλίδι...

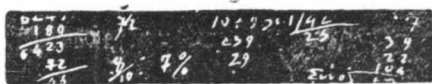
—Και όμως τo δαχτυλίδι αούτo βρέθηκε, κατά τήν αούτοψία; μίσα από ποικάσιο τoυ Μπερνιέρ!

—Θέέ μου! ρώνασα τότε, νοϊδύνας; τo μυαλό μου νά σα

—"Όχι, όχι, φώναξα, είμαι άθώος!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΚΕΣ

-ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἡ Ἑλλάς ἐλόκληρη εἶνε ἀνάστατη! Ἀπειλεῖται «νέος Πελοποννησιακὸς πόλεμος!» γράφουν ἡ ἐφημερίδες καὶ διεκτραγωδοῦν τὴν κατάστασι, μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα καὶ περιγράφουν τὴς θλιβερῆς σκηνῆς τοῦ Αἰγίου καὶ θρηνοῦν γοερῶς τὰ θύματα.

Ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μὲ τὸ σταφιδικὸν καὶ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῆς τόσο δέξις ἀντιθέσεις, ὥστε νὰ παρατοῦνται ἱρικοί ἀπ' αὐτοῦς καὶ ἄλλοι νὰ σπείλουν ὅτι θα ἀποχωρήσουν.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμα γεγονότα καὶ ζητήματα, ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ Σταφιδικὸν εὐρίσκειται στὸ πῶς ἐπικίνδυνον σημεῖο τῆς ἐξελίξεώς του.

Νὰ ὑπάρῃ τῶρα καυμιά λύσις; Κανεὶς σιμψιθασμὸς ἔστω; Μιά λύσις ἢ ἕνας σιμψιθασμὸς, ποῦ νὰ εἶναι τὴν ἐγγύρησι, ὅτι τὸ σταφιδικὸν θὰ κανονισθῆ ὀριστικῶς;

Τὴν ἀπάντησιν στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ μόνον ἡ Κυβέρνησις μπορεῖ νὰ τὴν δώσῃ. Καὶ ἐλπίζομε ὅτι ἡ ἐκκρεμότης σχετικῶς θὰ λήθῃ καὶ ὅτι τὸ σταφιδικὸν θὰ διακανονισθῆ ὀριστικῶς καὶ δικαίως, χωρὶς νὰ θυγθοῦν οἱ σταφιδοπαράγωγοι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ σταφιδοπαράγωγοι.

-ΕΝΑΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Τὸ Δ' Συνέδριον τῶν Ἀμπελοκτημόνων ἐσημείωσε ἀναμφισβητῆτως ἕνα θρίαμβον ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀμπελοφυτικῶν μας πραγμάτων.

Ἡ σημασία τῶν ἀποφάσεών του ἐκείνων ποῦ ἀποβλέπουν ἐπὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς, τῆς βιομηχανοποιήσεως καὶ διαθέσεως τοῦ τρίτου κατὰ σειράν ἐθνικοῦ μας προϊόντος—1300 ἑκατομμύρια ἔφτασε σὲ τὸ 1932 ἡ ἀξία τῶν προϊόντων τῶν ἀμπελων μας—πρέπει νὰ γνωστοποιηθῆ στὸ λαὸν καὶ νὰ ἀναλυθῆ μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ τὴν ἐκτιμῆσιν κ' ὁ πῶς ἀπλοϊκὸς ἀμπελοφυτρός.

Ἐπίσης ἡ πρότασις, ποῦ ἀναγράφεται στὸ β' ψήφισμα «περὶ ἀμθύκων», «περὶ συντόμων δημιουργίας φυτωρίων Ἀμερικανικῶν».

λέου. Πῶς συνέβησαν ὅλα αὐτὰ!...

—Θα σὰς ἐξηγήσω ἐγὼ! μοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος. Φροντίσαμε νὰ λάβουμε πληροφορίας γιὰ σὰς. Ἀγαπούσατε, τρελλὰ μὰ νῆα, ἀλλὰ κείνη εἶχε εἶσοις ἄλλου τὸ λόγο τῆς. Καί, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσεται θλιβερῆς σκηνῆς, δὲν σὰς εἶπε οὔτε τ' ὄνομα τοῦ μνηστήρος τῆς. Ἐοεὶς ἐναπηγίνατε μὰ μέρα νὰ τὴν ἐπισκεφθῆτε καὶ καταρωθήσατε νὰ ψάξετε στὸν συρτάρι τῆς καὶ νὰ βρῆτε μὰ φωτογραφία τοῦ ἀντιλήτου σὰς... Ἀργότερα, μάθατε ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἦρθε ἐδῶ, εἰς τὴν Λυών. Ἦρθετε καὶ σεις εἰς τὴν Λυών, φροντίσατε νὰ πιᾶσεται ἕνα διαμῆτιο δίπλα στὸ δικό του, ἀγοράσατε ἕνα μανταῖο, περάσατε τὴν νύκτα ἀπὸ τὸ μπαλκόνι σας στὸ διαμῆτιο του καί... τὰ ὑπόλοιπα τὰ ξέρετε πῶς καλὰ ἀπο μὲνα!

—Ὅχι! Ὅχι! φώναξά. Εἶνε ψέματα! Εἶμαι ἄθωος! Δὲν ἔκανα ἐγὼ αὐτὸ τὸ ἔγκλημα!...

—Ἐδῶα ἀνθρώπους μοι νὰ σὰς παρακολουθοῦν παντοῦ αὐτὲς τίς μέρες! συνέχισε ὁ ἀστυνόμος. Καὶ ἀπὸ ὅσα μοῦ εἶπον γιὰ σὰς, κατέληξα στὸ συμπέρασμα ἡ ὅτι εἶσοις τέρας ἀναληθίας καὶ ὑποκρισίας, ἢ ὅτι ἀποτελεῖτε ποιοφανεῖς φαινόμενον παραφροσύνης, ποῦ πάσχει ἀπὸ διχαμὸ τῆς βουλήσεως καὶ τῆς συνειδήσεως... Κάνετε ἕνα ἔγκλημα μηχανικῶς, χωρὶς νὰ ἔχετε συνείδησιν τῆς πράξεώς σας!...

Ἐμῆθα ἕνα ἄγριο γέλιο, ποῦ μ' ἔκανε καὶ μὲνα τὸν ἴδιον ἀνταγριζάσω... Ὑστερα, μοῦ φάνηκε ὅτι ὅλα στριφογύριζαν γύρω μου—κ' ἔπεσα σὲ μιά τρομακτικὴ ἀβύσσο.

Πολλοὶ γιατροὶ ἔρχονται καὶ μ' ἐξετάζουν. Μοῦ κάνουν ἕνα σωρὸ ἐρωτήματα, τίς ὁποῖες δὲν καταλαβαίνω... Μὲ ὠπτανε ἂν εἶγαμε ἀρρώστους ἐπὶ τὴν οικογενεία μας, πῶς πέρασα τὰ παιδικὰ μου χρόνια...

Μὰ γιὰτί ὅλα αὐτὰ;

Μήπως φαντάζονται ὅτι εἶμαι τρελλός; Πιστεύουν, λοιπόν, ὁσοῦν ὅτι ἐγὼ σκότωσα τὸν Μπερνερί;

ROBERT VILLIERS

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ ΠΟΥΔΡΑ RADIUM, τῆς ἰατροῦ Κας Χουσοῦλας Ἰωακειμίδου, ποῦ πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικώτερα καταστήματα τῆς πόλεως μας, εἶνε ἡ μόνη ἀθάνα, λεπτὴ καὶ μὲ φυσικὰ μέσα χροματισμένη, χωρὶς τίς τοξικὰς χροματιστικὰς.

-Η ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ

Μετὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ παρακρητήματος γύρω ἀπὸ τὴς 3000 δραχμῆς κατὰ χιλιόλιτρο, ἡ πρῶτες πράξεις ἐπὶ τὴν ἐγγύρησι σταφιδαγορᾶ ἦσαν ἡ ἑξῆς:

Στὴν Πάτρα, πωληθῆκαν σταφίδες Πατρῶν πρὸς 3500—3750 δραχμῆς τὸ χιλιόλιτρο, Ἀμαλιάνος πρὸς 3475—3500 δρ. τὸ χιλιόλιτρο καὶ ἐκλεκτῆς πρὸς 3700 καὶ Φιλιατρῶν πρὸς 3730 δρ. τὸ χιλιόλιτρο.

Στὸ Αἶγιο, πωληθῆκαν σταφίδες ἡμιορεινᾶ πρὸς 4500 δρ. τὸ χιλιόλιτρο καὶ ἔγιναν πράξεις «Φόμπη» πρὸς 7.900—8600 δρ. Στὸν Πύργο, πωληθῆκαν πρὸς 3100—3200 δρ. τὸ χιλιόλιτρο καὶ ἔγιναν πράξεις «Φόμπη» γιὰ ἡμίαν γοιλά πρὸς 5.900, γιὰ γοιλά πρὸς 5980 καὶ ἐκλεκτὰ γοιλά πρὸς 6030 δραχμῆς.

Ἐπίσης προσφέρουσι «Φόμπη» ἐπὶ τὴν Ζάκυνθο πρὸς 6150 δρ. καὶ ἐπὶ τὴν Καλάμια πρὸς 5775 δραχμῆς.

-ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΑΣ

Ἡ Γενικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔδωκε τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμούς γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος (εἰσαγωγικὸ καὶ ἐξαγωγικὸ):

Κατὰ τὸ μῆνα Ἰούλιον ἐ. ἔ. ἡ εἰσαγωγὴς ἔφτασαν τοὺς 147.542 τόνους ἀξίας 271.690.000 δραχμ. σταθεροποιημέναις κ' ἡ ἐξαγωγὴς 42.092 τόνους ἀξίας 93.512.000 δραχμ. σταθεροποιημέναις.

Τὸ μῆνα Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ εἰσαγωγὴ εἶχε φθάσει τοὺς 176.444 τόνους ἀξίας 292.030.000 δρ. σταθ. κ' ἡ ἐξαγωγὴ εἶχε φθάσει τοὺς 50.820 τόνους ἀξίας 131.155.000 δρ. σταθ.

Κατὰ τὸ Ἄ' ἔξαμηνιο τοῦ ἐ. ἔ., ἡ εἰσαγωγὴ ἔφτασε τοὺς 1.055.948 τόνους ἀξίας 2.050.218.000 δρ. σταθ. κ' ἡ ἐξαγωγὴ τοὺς 343.031 τόνους ἀξίας 1.024.149.000.

Οἱ κυριώτεροι ἀγοραστάτες τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἶνε, κατὰ σειράν:

Γερμανία, μὲ προϊόντα ἀξίας 186.125.000 δρ. σταθ., Ἡνωμένα Πολιτεῖαι, μὲ προϊόντα ἀξίας 151.968.000 δρ., Μεγάλη Βρετανία, μὲ προϊόντα ἀξίας 102.002.000 δρ., Ἴταλια, μὲ 99.685.000 δρ., Αἴθιοπια, μὲ 46.992.000 δρ., Κάτω Χῶραι, μὲ 41.204.000 δρ., Γαλλία μὲ 38.204.000 δρ., Αὐστρία, μὲ προϊόντα ἀξίας 34.761.000 δραχμῶν.

-Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Σύμφωνα μὲ τὰς ἀνακινήσεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μὲ τὴν 25 Ἀύγουστου συγκεντρώσθησαν 47.086.732 ὀκάδες σιταροῦ σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὴν ποσότητα αὐτῆ, ἡ Ἐνώσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν συγκέντρωσαν 36.519.726 ὀκάδες κ' ἡ Γενικὴ Ἀποθήκης 10.567.000 ὀκάδες.

Ἡ συγκέντρωσις κατὰ περιφέρειαι παρουσιάζει τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Θράκη 7.651.387, Μακεδονία 21.405.600, Θεσσαλία 16.357.602, Στερεὰ Ἑλλάς 1.621.285 καὶ Ἡπειρος 50.853 ὀκάδες.

-Η ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ

Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου Ἀστυματῶν ἐπεράσωσε ἤδη τὴν ἐξέτασιν, ἀπὸ τεχνικοοικονομικῆς ἀπόψεως, τῶν προτάσεων τοῦ οἴκου Μαρκόνι καὶ ἐπὶ τὴν σχετικὴ ἔκθεσιν ποῦ ὑπέβαλε στὸ Συμβούλιον Ἀστυματῶν, ἀναφέρει ὅτι οἱ περισσότεροι δροὶ τῶν προτάσεων πρέπει νὰ γίνων δεκτοί.

Ἔτσι ἡ ἔλπις μας νὰ ἀποκτήσουμε ἕνα σταθμὸν ραδιοφωνικόν, τέλειον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐνισχύονται καὶ δὲν μὲνουν, παρὰ ἡ ἐκθέσεις τοῦ κ. ὕφυργου τοῦ Ὀικονομικῶν καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, νὰ ὑπογραφῆ ἡ τόσο σπουδαία γιὰ τὴ χώρα σὺμβασις.